

Obsah

Vánoční přání	2
Mezinárodní den nevidomých	3
Policie v družině	4
Družina v kině	4
Projekt školní družiny	5
Mikuláš v družině	5
Dopis čertovi	6
Vánoční dárky pro školáky	6
Vánoční kvíz	7
Vytváříme pohádky	8
Dopis Ježíškovi	9
Co se vybaví žákům z 3. C, když se řeknou Vánoce	10
Okénko metodika prevence	11
Listování	12
Tvoříme na advent	13
Vánoční recepty	14
Originální dárky roku 2017 aneb co teď právě letí	15
Vánoční příběhy (<i>Hvězda, Vánoční pastelka, Santa Klaus a Poslední přání</i>)	16
Vánoce ve světě	19
Rozhovor	20
Vánoční anketa	22
Tip na výlet	25
Vánoční pokračování komiksu (od Emily Aguilar Olivares)	26

Eliška Bejčková, 4. C

**Všem dětem, rodičům i zaměstnancům školy
přejeme krásné Vánoce. V novém roce
hodně zdraví a splnění všech přání.**

Mezinárodní den nevidomých

V pondělí 13. listopadu se nám všechna oddělení družiny zahalila do pomyslné tmy. Připomněli jsme si Mezinárodní den nevidomých. A jak takové odpoledne vypadalo? Navštívili nás dva mladíci Vojta a Libor, kteří jsou od narození nevidomí. Vyprávěli nám o tom, jaký mají život, jak probíhalo jejich dětství a studium a jaké kompenzační pomůcky denně používají. Děti jejich vyprávění sledovaly s velkým zájmem. Měly také možnost se mladíků zeptat na to, co je zajímavé. Ti velmi ochotně odpovídali, neboť je těšilo, jaké mají děti pro jejich život pochopení. Děti si také mohly prohlédnout Pichtův stroj, zhlédly, jak se na stroji píše a jak vlastně vypadá Braillovo písmo. Jakým způsobem se orientují v prostoru, nám chlapci názorně ukázali při prohlídce školy. Na konci prohlídky se mladíci nabídli, zda si chtějí děti vyzkoušet a naučit se, jak se vodí nevidomí. Děti najednou zažily pocit, že jsou pro někoho potřební a důležití. Tím ale odpoledne nekončilo, ba naopak. Nachystané workshopy v jednotlivých odděleních družiny umožnily dětem poznávat svět pomocí jednotlivých smyslů. Měly možnost poznat věci pomocí vůně, chuti, hmatu a sluchu. Projít prostory, kterými každý den chodí, bylo najednou se zavázanýma očima úplně jiné. Odpoledne jsme si nadmíru užili a poznali, jaký vlastně je život ve tmě. Vychovatelky ŠD

Policie v družině

Ve čtvrtek 16. listopadu nás v družině navštívila Policie České republiky. Paní Grenarová s panem Staňkem nám povídali o své práci. Zopakovali jsme si základní informace při přecházení přes silnici. Poté přišla názorná ukázka, jak mají děti přecházet přes přechod. Procvičily si dopravní značky. Podívali jsme se na výstroj, kterou nosí „za pasem“ při službě. Měli jsme možnost vyzkoušet si měření alkoholu pomocí dýchání do trubičky. A že je potřeba velké síly, jsme zjistili při nošení neprůstřelné vesty. Na konci besedy dostaly děti reflexní „smajlíky“ za slušné chování. Ale závěrečná tečka celého povídání čekala na děti venku, a to v podobě prohlídky policejního auta. Posadit se za volant policejního auta a pustit sirénu bylo pro děti velkým zážitkem.

Družina v kině

Čtvrteční odpoledne 23. listopadu jsme s družinou strávili v kině v Boskovicích. Děti si vybraly film s názvem „Emoji ve filmu“. Jak už sám název vypovídá, příběh se odehrával ve světě „smajlíků“. Dětem bylo toto téma velmi blízké a film sledovaly s velkým nadšením a očekáváním, jak vlastně celé dobrodružství „smajlíků“ dopadne. Z kina potom děti odcházely spokojené a už teď se těší na další filmové představení.

Projekt školní družiny

Družina je zapojena do celoroční hry „Cesta kolem světa“. Žáci se zaměřují se na jednotlivé světadíly, země a města. Na podzim si povídali o historii a významných rodácích města Boskovice. Výtvary dětí si můžete prohlédnout na nástěnce u školní jídelny.

Mikuláš v družině

Ve čtvrtek 7. prosince nás svojí návštěvou v družině překvapil svatý Mikuláš s čerty a andělem. Prošel si jednotlivá oddělení a poté, co děti zaspívaly písničku či pověděly básničku, dostaly vytouženou odměnu v podobě balíčku cukrovinek. Následně nás čekalo odpoledne plné her a soutěží. Studentky ze SPgŠ v Boskovicích si pro nás nachystaly různá stanoviště, která si děti samy procházely. Odpoledne jsme si užívali v hravé náladě s příchutí nastávajícího vánočního období.

Dopis čertovi od žáků z 5. D

Ahoj čerte, tento rok za tebou a Mikulášem nepřijdu na nadílku. Myslím si, že už jsem na to dost velká. Doufám ale, že přijdeš k nám do třídy. Těším se, jak zase začerníš pana učitele. Zaslouží si to. Dává nám pořád písemky, básničky a domácí úkoly. Nenechá nás vůbec odpočinout. A tohle mě vždycky pobaví a zlepší mi to náladu na celý den. Pro jistotu, abys mě také nezačernil, ti řeknu básničku. Tak se zatím měj a moc nás ve třídě nevystraš. Adriana Veverková

Milý čerte, protože jsem byl celý rok, dá se říct, „hodný“, přál bych si od tebe alespoň kousek nejlépe černého uhlí. Uhlí se dá využít jako kvalitní topivo, je výhřevnější než dřevo, avšak toto není jeho jediné využití. Uhlí se může dokonce i zkapalnit, to znamená, že může být zpracováno na kapalná paliva, jako je benzín nebo nafta, několika různými způsoby, např. Fischer – Tropschovým procesem.

Zkapalnění by ale bylo na tak malé množství uhlí finančně nevýhodné. Může se i zplyňovat nebo koksovat. Tak vidíte, uhlí se dá využít na spoustu věcí a děti ho přesto nechtějí. Tomu nerozumím. Theodor Brož

Vánoční dárky pro školáky

Některé třídy 1. stupně byly vybaveny novým nábytkem a byla také „vylepšena“ místnost u školní jídelny. Děkujeme a doufáme, že se žáci k novému majetku školy budou chovat ohleduplně.

Vánoční kvíz

Ze správných písmen sestavte tajenku.

1. Čtyři adventní neděle se nazývají:

V) železná, bronzová, stříbrná, zlatá.

O) zelená, červená, bílá, fialová.

Z) mikulášská, předvánoční, vánoční, novoroční.

2. Třebechovický betlém je vyroben:

é) ze sádry.

í) z perníku.

á) ze dřeva.

3. Tradice zdobení stromečku pochází:

m) z Anglie.

n) z Německa.

k) z Francie.

4. O Vánocích zdobí domovy:

o) vánoční hvězda.

a) orchidej.

u) růže.

5. Zlaté prasátko uvidí na Štědrý večer ten, kdo:

c) celý den nejedl.

d) celý den mluvil slušně.

e) snědl hodně cukroví.

6. Vánoce máme rádi, protože:

o) jsou prázdniny.

u) se těšíme na dárky.

e) myslíme jeden na druhého a jsme spolu.

Tajenka: **Vánoce.**

Vytváříme pohádky

Bylo, nebylo. V jedné malé vesnici byl malý dům a v něm žila holčička jménem Larissa se svou mámou a tátou. Larissa chodila často do lesa. Když tam byla naposledy, našla odemčenou truhlu. Jak ji otevřela, uviděla v ní kouzelné diamanty. Vzala si je a rychle běžela domů. „Mami, já jsem našla diamanty,“ zavolala na mámu Larissa. „Jak je to možné?“ zeptala se máma. „Našla jsem v lese odemčenou truhlu a v ní byly,“ odpověděla Larissa. Hned jak to Larissa řekla, probudila příšera jménem Asgore (čti: Azgor), šla přímo k jejich domku a zvolala hlubokým hlasem: „Zabiju tě!“ A tak začaly spolu bojovat. Larissa příšeru nakonec porazila. Od té doby žili všichni šťastně až do smrti. Adélka Sedláková, 3. D

Jednoho dne jsem objevil hru Minecraft. Začal jsem tu hru hrát a najednou jsem v té hře já. Začal jsem těžit a stavět. O týden později už jsem měl krásnou vilu. Povíдалo se, že jednou přijde rytíř v diamantové zbroji a porazí draka. Hned jsem si vzal diamantovou zbroj a luk. Sestřelil jsem drakovy věže, které mu dávají životy. Pak jsem ho trefil do pusy a mezi oči. A tak jsem draka porazil. Když jsem se vrátil domů, uvařil jsem si jídlo a potom jsem šel spát. Jakub Martínek, 3. D

Hluboko v lese u velkého smrku žil jeden skřítek. Jmenoval se Háhys. Byl moc hodný, ale neměl žádné kamarády. Tak si řekl, že si půjde nějakého najít. Zeptal se ježka: „Ježku, nechceš být mým kamarádem?“ „Ale jo, chci, moc rád!“ Tak si hráli na schovávanou, na honičku a také na to, kdo nasbírá více kaštanů. A ježek se zeptal: „Jak se jmenuješ?“ „Já jsem Háhys. A ty?“ „Já se jmenuji ježek Stopstůj. To máme krásná jména, že?“ „Ano, krásná. Ježku, já ale musím už jít domů. Tak ahoj zítra.“ „Čau.“ Erik Ševčík, 3. D

Žil byl princ Martin. Jednoho dne mu otec řekl: „Měl by ses vydat do světa.“ „Dobře,“ řekl Martin. Bloudil lesem, loukami, až došel k jednomu království. Přivítal ho cizí král. Pověděl mu: „Mohl by sis vzít některou z mých dcer. Vyber si, mám jich dvanáct. Ale jen jedna je ta pravá. Máš na to tři dny. Martin bloudil lesem, až mu zabučelo cosi u ucha. „Co tě trápí?“ zeptala se muška. „Ale, mám si vybrat jednu z princezen.“ „Poď, já ti povím, která to je,“ odpověděla muška. Vešli do zámku. Martin se podíval na princezny. Muška zašeptala: „Tato ne, ne, ano.“ „Tuto princeznu chci, králi.“ „Gratuluji, to je ta pravá.“ Martin si vybral Zlatuši první. Stali se manželé a žili spolu šťastně až do smrti. Jolanka Soukopová, 3. D

Dopis Ježíškovi

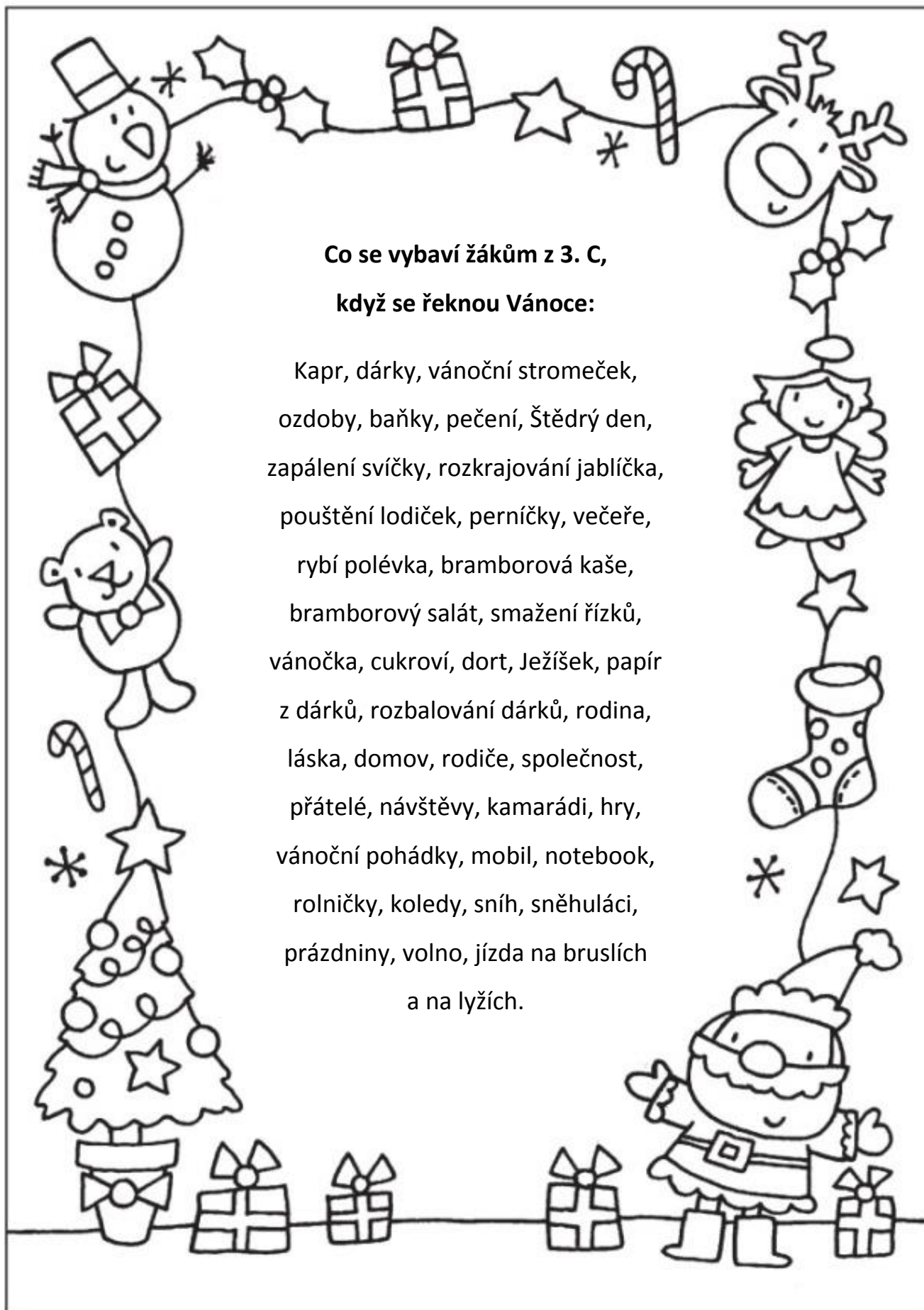
Milý Ježíšku, k Vánocům si přežeme nějakou zajímavou knížku, pastelky, blok na kreslení, třpytky, propisovací tužku, malého roztomilého plyšáka, lego, smartphone, sim kartu, parkurové tepláky, auto Hot wheels, hru Monopoly, trampolínu, sluchátka, hru na playstation, nějakou malou ozdobu, diář nebo sešit, youtuberské náramky, přívěšek na klíče, hračku pet shop, pomůcku do školy (např. gumu), hru Minecraft, pistoli Nerf, voňavou svíčku, dvě nějaká překvapení, fixy, deník na zámek, nový kryt na mobil, rybářskou čepici, hezkou tužku do školy, rybičku, plyšáka opici - babičku a dědečka, gumičky, vánoční výzdobu, figurku Blindbox, Krampus masku, tablet, notebook, mikinu, knihu Továrna na sny, přívěšek, psa, koně, westernovou uzdečku, tričko s dlouhým rukávem, umělecký kufřík, nový deníček,

hru Twister, malou krabičku, stolní hru, airsoftovou pušku, pokladničku, morče, kočku, hru Strážce duší, kalendář, dron, brýle virtuální reality, herní konzoli X box, hoverboard, růžovou hokejku, vanu plnou sushi, počítačové hry Harry Potter a Jurský park, knihu Deník malého poseroutky 12, lego Hobbit, počítačovou hru Far Cry 4, počítač, playstation, hru GTA 5, knihu o zvířatech, náhrdelník, knihu o lidském těle, animační studio, komiks, výtvarný box, balíček gumiček, plavat s delfínem, potkat se se Sofií Carsonovou.

Žáci 4. C a 4. D

www.bilevanoce.cz

**Co se vybaví žákům z 3. C,
když se řeknou Vánoce:**

Kapr, dárky, vánoční stromeček,
ozdoby, baňky, pečení, Štědrý den,
zapálení svíčky, rozkrajování jablíčka,
pouštění lodiček, perníčky, večeře,
rybí polévka, bramborová kaše,
bramborový salát, smažení řízků,
vánočka, cukroví, dort, Ježíšek, papír
z dárků, rozbalování dárků, rodina,
láska, domov, rodiče, společnost,
přátelé, návštěvy, kamarádi, hry,
vánoční pohádky, mobil, notebook,
rolničky, koledy, sníh, sněhuláci,
prázdniny, volno, jízda na bruslích
a na lyžích.

Okénko metodika prevence

Blíží se čas vánoční, tedy čas, který je chvílí radosti, štěstí, naplnění očekávání, možná také slibů a předsevzetí. Jako metodik prevence chci i já vám popřát mnoho štěstí, zdraví a lásky do nového roku. Ale aby se to vše naplnilo, musíme překonat řadu úskalí, které přináší život. Jedno z úskalí, které život přináší, je používání **zábavní pyrotechniky**. A před tím vás chci varovat. A to nejen já, ale i příslušníci Policie České republiky a v neposlední řadě i strážníci Městské policie Boskovice.

Chci vás seznámit s tím, jaká jsou pravidla pro řádné používání zábavní pyrotechniky:

Pyrotechnické výrobky jsou rozděleny dle způsobu použití, podle jejich účelu a stupně nebezpečnosti včetně úrovně hluku, do čtyř kategorií.

Prodávající zpřístupní pyrotechnický výrobek pouze osobě, která dosáhla věku:

- 15 let u pyrotechnických výrobků kategorie F1
- 18 let u pyrotechnických výrobků kategorie F2
- 21 let u pyrotechnických výrobků kategorie F3 nebo získala osvědčení o odborné způsobilosti
- Pyrotechnické výrobky kategorie F4 může prodávající prodat nebo zpřístupnit pouze osobám s odbornou způsobilostí

Co říci závěrem. Přeji vám všem jen pohodové chvíle a hlavně, ať se všichni v novém roce sejdeme zdraví a plní elánu pracovat, tvořit a vymýšlet věci, které nás posunou v oblasti myšlení i praktických činností na vyšší úroveň.

Metodik prevence Mgr. Zdeněk Žáček

Listování

V pondělí 13. listopadu jsme jako zástupci osmých tříd navštívili program Listování, kde nám Jakub Zedníček, Alan Novotný a Markéta Lánská představili knihu Život k sežrání od spisovatele Mikäela Olliviera. Kniha vypráví o trápení 14letého Bena, který má nadváhu a řeší svůj vztah s dívkou Claire.

Zajímalo nás, jak to mají v osobním životě herečtí protagonisté a jak ho stíhají skloubit se svou profesí. Tak proč se jich rovnou nezeptat...

JAK JSTE SE K TOMU TO PROGRAMU DOSTALI A ČÍM VÁS ZAUJAL?

J. Zedníček, A. Novotný: Prvotní nápad dostal Lukáš Hejlík, se kterým jsme se seznámili v Městském divadle v Brně. Tento projekt nás zaujal především tím, že představuje knihy v jiném a zábavnějším podání.

KTERÉ POVOLÁNÍ VÁS LÁKALO KROMĚ HERECTVÍ?

L. Hejlík: Určitě všechna manažerská. Vždycky jsem toužil vést, inspirovat. To, co teď dělám, to dokazuje. Takže, když se říká, že sen kluka je být popelář nebo prezident. Já chtěl být spíš prezident.

JAKÁ JE VAŠE VYSNĚNÁ ROLE?

L. Hejlík: Napsat film o Baťovi a hrát ho. A třeba i Jana Antonína, toho kontroverzního!

JAK SE VÁM DAŘÍ SKLOUBIT VÁŠ OSOBNÍ ŽIVOT S VAŠÍ PROFESÍ?

L. Hejlík: Je to složité, to jsou věci, které na takové práci lidi nevidí. Být hercem je strašně nepraktické a já navíc nejsem jenom hercem. Je to opravdu mazec. A držet se mnou krok je složité. Samozřejmě, že se to snažím co nejvíc balancovat.

MÁTE DVĚ DĚTI. JAKÉ AKTIVITY S NIMI NEJRADEJI PROVOZUJETE?

L. Hejlík: S Vojtíkem chodím na vlaky, to ho baví nejvíc. V létě jsme se chodili koupat. A celkově ho baví blbnout. S Klárkou v jeho věku to byly knížky, jí to bavilo, vydržela, znala je nazpaměť. Vojtu zatím moc nebaví.

ZNÁME VÁS TAKÉ JAKO DOKTORA JÁCHYMA KALINU ZE SERIÁLU ORDINACE V RŮŽOVÉ ZAHRADĚ. JE VÁM JEHO POSTAVA BLÍZKÁ, MÁTE NĚCO SPOLEČNÉHO?

L. Hejlík: Do svých 20 let jsem byl takový micánek, flink a floutek. Takže v této roli jsem na to možná vzpomínal. Ale Ordinace je za mnou, dávno! Už tam nejsem dva roky a budu rád, až na to lidi zapomenou, v souvislosti se mnou, myslím. Ale to je prostě úděl takhle divácky úspěšných seriálů.

JAKÉ FILMY A HUDBU MÁTE NEJRADEJÍ?

L. Hejlík: A stejně jako knihy, rozmanité, smysluplné, překvapivé. Mám rád věci, u kterých se umím zasmát i dojmout. A tak mě to baví v umění všeobecně, ať je to knížka, film, hudba, divadlo, tanec nebo výstava.

Alice Kotková, 8. D

Tvoříme na advent

Adventní věneček z chvojí

Na základ adventního věnce potřebujeme polystyrenový nebo slaměný korpus, tavící pistoli, nůžky, chvojí, drátek, bodce, svíčky a ozdoby.

Nastříháme si chvojí na větvičky. Drátek si na jedné straně korpusu omotáme, ať pěkně drží a postupně klademe větvičky tak, aby nebyl vidět drátek a podklad věnečku. Když je věneček omotaný, začneme zdobit. Na věneček nakonec umístíme bodce a svíčky. Podle barvy svíčky ladíme ozdoby.

Pak už se jen čeká na první adventní neděli.

Nikol Marková, 5. C

Adventní věneček z krepového papíru

Na vánoční věneček budeme potřebovat dva krepové papíry různých barev, tavící pistoli, ozdoby a malý polystyrenový věneček.

Vybereme si jednu barvu krepového papíru a omotáme jím malý věneček. Krepový papír jiné barvy rozstříhneme, aby byl tenčí, a taky omotáme. Měl by vzniknout krásný dvojbarevný věneček.

Teď přichází čas na ozdoby. Fantazie a kreativita nemá mezí. Všechny ozdoby musíme přilepit tavící pistolí, aby to pořádně drželo. A máme hotovo. Vánoční svátky mohou začít.

Ester Svobodová, 5. C

Vánoční recepty

Perníčky podle 9. D

V úterý 5. prosince, v den, kdy chodí Mikuláš s čerty, jsme si vánoční atmosféru zpestřily upečením perníčků. Pokud se chcete inspirovat, zkuste náš zaručeně výborný recept.

Na měkké medové perníčky potřebujeme 2 lžíce medu, tři vejčička (jedno na potřetí), 400 g hladké mouky, 140 g cukru moučka, 1 lžičku jedlé sody, 100 g tuku na pečení a 2 lžičky perníkového koření.

Cukr utřeme s 2 vejci a změkklým tukem na pečení, poté přidáme med a koření. Do této kašičky vmícháme mouku se sodou. Medu nedáváme víc, perníčky by byly tvrdé. Vypracujeme těsto a necháme 30 minut odpočinout v lednici. Těsto pak rozválíme na silnější plát a vykrajujeme libovolné perníčkové tvary, které klademe na plech vyložený pečicím papírem. Medové perníčky pečeme ve vyhřáté troubě na 180 °C asi 8 minut.

Měkké medové perníčky můžete nazdobit vánočními motivy. My jsme je nazdobit nemohly, protože jsme je všechny hned snědly ;-)

Holky z 9. D

Originální dárky roku 2017 aneb co teď právě letí

Blíží se Vánoce, svátky dárků a klidu, přemýšlel už někdo z vás, co by si přál k Vánocům? Pro ty, co neví, dodám aspoň inspiraci.

Prvním tipem bude kniha jednoho z nejznámějších youtuberů České republiky, která nese název Kovy Ovšem. Tahle autobiografie si, myslím, najde zalíbení u všech jeho fanynek. Dalším nápadem na dárek může být například chytrý hledač klíčů.

Vašeho nejbližšího nebo kamaráda možná také potěší nějaká bomba do koupele, kterou můžete vyrobit sami doma (tento dárek se nikdy neomrzí).

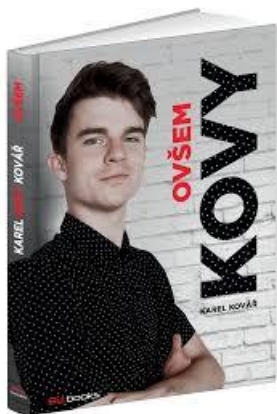
U těch nejmenších na 100% zabodujete s nějakou hračkou. Nechte se inspirovat animovanými filmy (Auta, Ledové království...). Zase naopak o něco málo starší děti budou skákat radostí z nějaké zajímavé sady na vyrábění, sady pro budoucí vědce, zajímavá je též sada na vyrábění krystalů.

Teenagery, konkrétně holky, potěší kulma vlasy, poukázka na oblečení do některých dobrých obchodů, kluci se asi nadchnou z nějaké PC hry. Ty náročnější potěší Iphone 8 nebo nějaký produkt od Apple, tato věc by potěšila asi každého.

Někteří tatínkové zase šílí po Aku-vrtačce. Tato vrtačka se používá na místa, kde není elektrika.

A na závěr ještě dodám tip na dárek pro maminky – jestli nosí šperky, tak by se jim mohl líbit nějaký šperk s kameny Swarovski.

Jolana Venclů, 8. D

Vánoční příběhy

Hvězda

Bylo pozdě večer a já se vracela ze zkoušky zpěvu v kostele. Na Štědrý den budu zpívat s ostatními několik vánočních koled a písní. V prázdné uličce jsem našla krabici s nápisem "Vezmi si mě". Doufám, že si je už všechny někdo vzal, protože je velká zima. Raději jsem se šla kouknout a nevěřila jsem vlastním očím – v krabici leželo malé kotě, které vypadalo opravdu vyděšeně a třáslo se zimou. Chvíli jsem váhala, ale nakonec jsem se rozhodla vzít si je domů. Rodiče byli chvíli našťvaní, ale potom svolili, abych si kotě nechala. Bylo hodně špinavé, tak jsem je vykoupala a nakrmila. Jelikož jsem neměla žádnou postýlku nebo pelíšek, nechala jsem je spát na mé posteli.

Ráno mě probudily jemné tlapy, kotě leželo na mém obličejí. Pousmála jsem se a lehce je sundala. Všimla jsem si, že má na čele bílou skvrnku ve tvaru hvězdy. Že bych si jí včera nevšimla? Skvrna mi hned vnukla nápad, jak kotě pojmenovat. Pojmenovala jsem ji Hvězda.

Dnes je Štědrý den a já mám koncert v kostele. Vše proběhlo podle plánu a sklidili jsme velký potlesk. Večeři máme pozdě, ale to nevadí. Jako dárek jsem dostala ponožky, protože nás věci pro Hvězdu stály docela hodně. Hvězdě jsem koupila malou hrací myšku, se kterou si hned začala hrát. Celý večer proběhl v klidu a veselí. Jsem za to ráda. V noci usínám se spokojeným pocitem a Hvězdou v náruči.

Eva Poláková, 7. D

Vánoční pastelka

Je 23. prosince, den před Štědrým dnem. Sedím za oknem svého pokoje a pozoruji tu sněhovou vánici, která se venku odehrává. Najednou však z nebe spadlo něco, co se sněhové vločce vůbec nepodobalo. Rychle jsem seběhla schody, vzala si kabát a boty a vyběhla ven.

Měla jsem pravdu. Sněhová vločka to nebyla. Byla to malá, světle modrá krabička poseta hvězdičkami. Popadla jsem ji a běžela zpátky do pokoje. V pokoji jsem ji otevřela. Byla tam malá, též světle modrá pastelka a dopis.

„Tomu, kdo otevře tuto krabičku, přeji hodně štěstí. V této krabičce se nachází Vánoční pastelka. A co to je? Je to pastelka, kterou když budeš kreslit, stane se to skutečným. Pozor, tato pastelka slouží k rozsévání vánoční nálady, proto můžeš kreslit jen věci, které souvisí s Vánoci. Užívej tuto pastelku dobře. S pozdravem J. K.“ četla jsem nahlas. Takže Vánoční pastelka.. Tak to zkusíme. Vzala jsem pastelku a papír a nakreslila dárek. V tu

chvíli se na mém stole objevil dárek. Nejprve jsem se lekla, ale nakonec jsem si uvědomila, že když ta krabička spadla zrovna k nám, je to mé poslání. Od té doby jezdím po světě a pomáhám chudým lidem také oslavit Vánoce.

Gabriela Michálková, 7. C

Santa Klaus

Jednou jsem našel na ulici starý peníz a schoval si ho do kapsy na památku pro štěstí. Doma jsem si pak tuto minci položil na stůl, jenže se mi záhadně ztratila. Našel jsem ji až za dva roky o Vánocích. Myslel jsem si, že je to normální mince. Ale to jsem se hrozně zmýlil. Prohlížel jsem si ji a ona začala mluvit!

Řekla mi: „Já nejsem obyčejná desetikoruna. Zlý čaroděj mě do této podoby zaklel.“ Já jí na to řekl: „A co já s tím mám dělat?“ Ona smutně odvětila: „Musíš mi pomoci navrátit mír do země Santy.“ A než jsem se stačil vzpamatovat, byl jsem na zasněžené pustině s mincí v ruce. Předě mnou stála obrovská budova a z této budovy vyběhl skřítek a za ním běžel Santa Klaus a švihal ho bičem. Nechápal jsem, co se děje.

Mince mi vyprávěla příběh o tom, jak zlý čaroděj zaklel nejdřív ji a pak se převtělil do Santa Klause. Od té chvíle nastaly v zemi Santy zlé časy. Santa nebyl vůbec hodný a vůbec mu nezáleželo na tom, aby děti dostaly dárky. Továrna na hračky vyráběla zbraně místo hraček. Tak jsem se rozhodl, že jim pomůžu nastolit znovu mír v zemi Santy.

Vešel jsem do továrny a oznámil jsem všem skřítkům, že uděláme vzpouru. Jenže k mému nemilému překvapení se otevřely dveře a byl v nich samotný Santa Klaus. Z ničeho nic zakřičel jeden odvážný skřítek: „Na něj!“ A spustil se hromadný křik. Spojením sil jsme dosáhli vítězství.

Santa Klaus byl o dva dny dosazen na výrobní linku, kde vyráběl hračky. A ze mě se stal nový Santa Klaus. Vládl jsem skřítkům spravedlivě a čestně. Dokonce jsem se překonal a dal jim dárky, které jsem sám vyrobil. Od té doby jsme slavili krásné a spokojené Vánoce každý rok. A v zemi Santy byl konečně mír.

Alexandr Řehořek, 5. C

Poslední přání

Jmenuju se Iris. Nepocházím z moc bohaté rodiny, ale mám milující rodinu a pár přátel, kteří mě mají opravdu rádi. Moc si toho teď vážím. Ale abych nepřeskakovala, vrátíme se do 20. prosince, poslední dva dny školy.

V kolektivu nejsem moc oblíbená. Nemám drahý telefon, pěkné oblečení ani nijak super aktovku. Byla jsem z toho vždy moc smutná, ale moje maminka mě uměla nějak rozveselit. Jenže já jsem si toho nevážila. Pozdě večer jsem dopisovala dopis pro Ježíška. Byla v něm tři přání: 1. Super aktovku a pěkné oblečení 2. Nový telefon asi Iphone 3. Bohatší a hodnější rodiče.

24. prosince teď když si to čtu, chce se mi brečet. Nemůžu uvěřit, jak jsem byla namyšlená.

Vrátíme se do 21. prosince. Ve škole se mi zase posmívali, no, byl to den jako každý jiný. Večer mi rodiče řekli, že pojedeme do divadla. Moc jsem se netěšila, ale byla jsem ráda, že pojedeme.

Ráno 22.12 se mi moc nechtělo do školy, i když byl poslední den školy. Večer jsme jeli do divadla, většinu času moc nedávám pozor. Myslela jsem na ten dopis. Když jsme se vraceli z divadla tak jsme zpívali a smáli se, protože mi neumíme zpívat. Najednou nám do cesty vběhlo dítě a táta prudce zatočil, aby ho nesrazil. Najednou jsme vyjeli z cesty. Byl tam sráz a... a to je vše co si pamatuji. Probrala jsem se v nemocnici 24.p prosince a tím se postupně přesouváme do přítomnosti.

Probrala jsem se a vedle mě sedí můj táta, jakmile jsem se probrala, táta se za mnou rozběhl a objal mě. Řekl mi, co se stalo, máma ležela v kómatu a vypadá to, že se už neprobere. Hrozně moc jsem brečela. Vzpomněla jsem si na ten dopis a na ta přání. Kéž bych mohla změnit ta přání. Bylo by tam jenom jedno jediné a to, abychom byli na Vánoce všichni spolu šťastní a zdraví.

Na balkón v mém pokoji přistál dopis. Vypadal jako ten můj a taky že byl. Hned jsem ho vytáhla a přečala. Jak jsem dopsala, dala jsem ho zase na balkón. Po chvíli odletěl. Hned jak jsem ho ztratila z dohledu, za mnou přiběhli doktoři a řekli mi, že se moje maminka vzbudila. Od té doby si vážím každého dne s mojí rodinou a přáteli.

Martina Lukešová 7. C

Vánoce ve světě

Ve čtvrtek 7. prosince žáci 7. C v hodině výchovy k občanství předváděli své prezentace na téma Vánoce ve světě. Na přípravu měli celkem dva týdny. Pracovali ve skupinkách. Informace získávali z internetu, encyklopedií a odborné literatury. Dozvěděli jsme se proto spoustu zajímavých informací. V Mexiku zdobí místo stromečků kaktusy, v Itálii dárky nosí hodná čarodějnice Befana a ve Finsku se o Vánocích chodí na hřbitovy. Žáci povídali o zvycích a tradicích v USA, Rusku, Rakousku, Německu a jiných zemích. Při prezentacích je vždy důležité umět hezky mluvit, nejlépe z paměti, vědět, o čem mluvíme, třídit správně informace, používat více zdrojů a nezapomenout je na konci uvést. Pokud chceme posluchače zaujmout, měli bychom vymyslet ještě něco navíc, například zazpívat písničku, sehrát scénku, využít zajímavé předměty a pomůcky, anebo upéct nějakou dobrotu – to zafunguje zaručeně. Natka Přibyllová, Martinka Lukešová a Mirďa Bartošová tak třeba k tématu Vánoce v Mexiku upekly úžasný dort, na kterém jsme si všichni moc pochutnali. Žákům se tento projekt velmi vydařil.

Třída 7. C

Rozhovor s paní učitelkou Konečnou

Jak se vám líbí na naší škole?

Velice.

Přála jste si být jako malá učitelka? Pokud ne, čím jste chtěla být?

Ano, přála. Jen na druhém stupni jsem uvažovala o tom být kadeřnicí.

Na jaké škole jste učila před námi?

V Knínicích u Boskovic.

Jak slavíte Vánoce teď a jak jste je slavila jako malá?

Snažím se je se svými dětmi a manželem slavit stejně jako když jsem byla malá, protože na Vánoce mám díky své rodině moc krásné vzpomínky. Dnes si asi jen vážím víc toho, když se všichni spolu sejdeme a můžeme si popovídat. Když jsem byla dítě, brala jsem to za samozřejmost.

Co jste měla na Vánocích jako malá ráda?

Spaní pod vánočním stromečkem, pohádky, překvapení, dárky, legraci a samozřejmě prázdniny.

Stromeček živý nebo umělý?

Živý.

Jaké je vaše nejoblíbenější vánoční cukroví?

Jakékoliv, nejlepší je od mé tchýně 😊

Jedna rodinná vánoční historka, aby byl článek delší:

Srandičky naší mamičky

To takto jednou na Vánoce, já v pubertálním věku – chodila jsem asi do deváté třídy, si z nás naše maminka vystřelila přímo královsky.

Doma jsme měli propojený obývací pokoj s kuchyní. A zrovna na Vánoce jsme prožívaly jako děti přímo drásající pocity nedočkavosti, když jsme viděly dárky pod stromečkem a přesto jsme musely čekat, až náš táta, který celý den nejedl, dojí večeři – ocucá poslední kostičku z kapra a vyškrábe z talíře i ty nejmenší kousky bramborového salátu. Zatímco nás, při pohledu na dárky, přešel veškerý hlad. Tohoto roku bylo čekání snad ještě delší, poněvadž pod stromečkem leželo mnoho velkých zabalených krabic. A očekávání, co v nich asi je, bylo obrovské.

Nastal čas rozbalování dárků. Rychlým hmatem popadnu nůžky a stříhám stužku z té největší krabice. Otevřu ji... a tam další krabice, na které je napsáno ZATÍM ZIMA. Opět stříhám a rozbaluji onu krabici... a v ní... krabice další, na které je napsáno...HA HA HA STÁLE ZIMA ...opět stříhám a rozbaluji i tuto krabici a v ní, světe div se, další krabice, tentokrát na ní napsáno...VYDRŽ UŽ PŘIHOŘÍVÁ ...a po jejím rozbalení na mě čekal zabalený měkký dárek zvaný MĚKKOUŠ 20 X 20 cm. Po jeho rozbalení nadšení vyprchává...byly to pletené ponožky od babičky, které jako každý rok upletla o dvě čísla menší, protože stále nepochopila, že i dívky mají nohu velikosti 42.

Takto jsme se sestrou rozbalily všechny krabice. Ano, i sestra měla ony krabice v krabicích s vtipnými popisky. Po souhrnu všech dárků – čokoláda, kalhotky, knížka, ponožky a hrníček jsme se moc vánočně necítily, popravdě jsme byly zklamané. Navíc následoval úklid všech krabic, obalů a stužek – a to jich bylo.

Až bylo vše uklizeno, vydaly jsme se se sestrou do pokojíčku. Na půlce cesty nás však zarazila maminka. „Holky, zapoměly jste tu ještě jeden dárek!“ Myslím si, že tehdy můj běh ke stromečku překonal i rekord Usaina Bolta na 100 metrů. Pod stojánkem stromečku jsme uviděly malou obálku. Rozlepily jsme ji a v ní byla další obálka, na které bylo napsáno: TOTO JE POSLEDNÍ VTÍPEK. I tuto obálku jsme rozlepily a v ní byl lístek: DÁRKY MÁTE NA BALKÓNĚ. Vyběhly jsme na balkón, tentokrát snad již nadzvukovou rychlostí a nazpět do obýváku už vjela ségra na kole a já s běžkami na nohou.

Dodnes obdivuji maminku nejen za neuvěřitelný počet zabalených krabic, ale hlavně za životní zkušenost, díky které jsem si uvědomila, že na některé z nás vysněné dárky na balkóně bohužel nečekají.

Veronika Kosičková, Nela Hájková 8. D

Vánoční anketa

Tentokrát jsme otázky pokládali ne žákům, ale učitelům. Poprosili jsme o odpovědi na tyto dvě otázky:

1. CO JSTE SI PŘÁLI K VÁNOCŮM, KDYŽ JSTE BYLI MALÍ?
2. A CO SI PŘEJETE OD JEŽÍŠKA TEĎ?

Ludmila Slámová

1. Kolo
2. Zdraví

Jana Čermáková

1. Kolo
2. Oblečení

Eva Klevetová

1. Auto na ovládání
2. Zdraví

Jindřiška Konečná

1. Čůrací panenka
2. sníh

Anna Smejkalová

1. Velký plyšový pes
2. Spokojená a zdravá rodina

Lenka Tesařová

1. Panenka
2. Pohoda

Petra Švábenská

1. Panenky, plyšáky
2. Zdraví celé rodiny

Pavλίna Palánová

1. Domácí telefony
2. Lístek do divadla

Jana Hradská

1. Štěně

2. Zdraví

Jan Bohatec

1. Zdraví

2. Aby se všichni usmívali

Eva Skotáková

1. Panenka

2. Klid

Libuše Křivinková

1. Auto na ovládání

2. Klid, mír, pohoda

Kateřina Kolářová

1. Brusle

2. Aby se lidi chovali hezky k přírodě a sami k sobě

Veronika Hošková

1. Auto na ovládání

2. Zdraví

Pavel Nymburský

1. Merkur

2. Porsche

Martina Kubová

1. Psa

2. Z věcí, co se nedají koupit, zdraví a z té druhé kategorie letenku někam do světa

Alena Procházková

1. Kniha

2. Klid

Jarmila Kotrhanzová

1. Panenka

2. Klid

Ludmila Grenarová

1. Mrkací panenka

2. Klid a pohoda

Jaroslava Nahodilová

1. Knihy

2. Knihy

Zdeněk Oldřich

1. Autodráha

2. Mír

Zdeněk Žáček

1. Kolo

2. Klid

Vladimír Ochmanský

1. Sportovní věci

2. Klid

Tip na výlet

Stezka v oblacích

Určitě doporučuji navštívit stezku v oblacích v Dolní Moravě. Tato rozhledna měří 55 m a dosahuje výšky 1 116 m n. m. Pripomíná vlaštovčí hnízdo. Je to dílo Zdeňka Fránka.

Nejdříve bych chtěla upozornit na to, že sehnat parkovací místo nebo hotelový pokoj na Dolní Moravě je velmi obtížné. Když přijedete chvíli před otvírací dobou, nic tím nezkazíte, lepší než čekat hodinu ve frontách na lanovku (ke stezce můžete vyjít i pěšky) nebo před vstupem. Od vstupu až po „kapku“ vede 710 m dlouhá lávka. Její výstup si můžete zkrátit vyšplháním „rukávu“, který spojuje dvě patra rozhledny. Na konci rozhledny je krásný výhled a taky „kapka“, což je v podstatě díra a na ní přidělaná síť, po které se dá projít. Nedoporučuji se ale dívat dolů, protože pod vámi kromě té sítě nic není. A komu se nechce jít dolů, může sjet tobogánem dlouhým 100 m.

U spodního konce lanovky najdete různé atrakce např. bobovou dráhu. Je jedna z nejlepších, po kterých jsem jela, ale ve frontě jsem stála přes hodinu a cesta dolů trvala ani ne minutu.

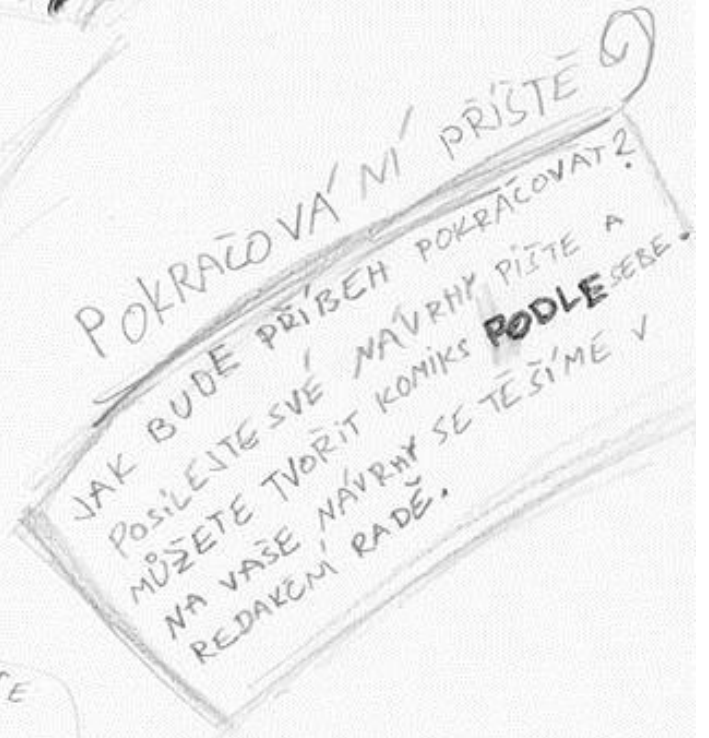
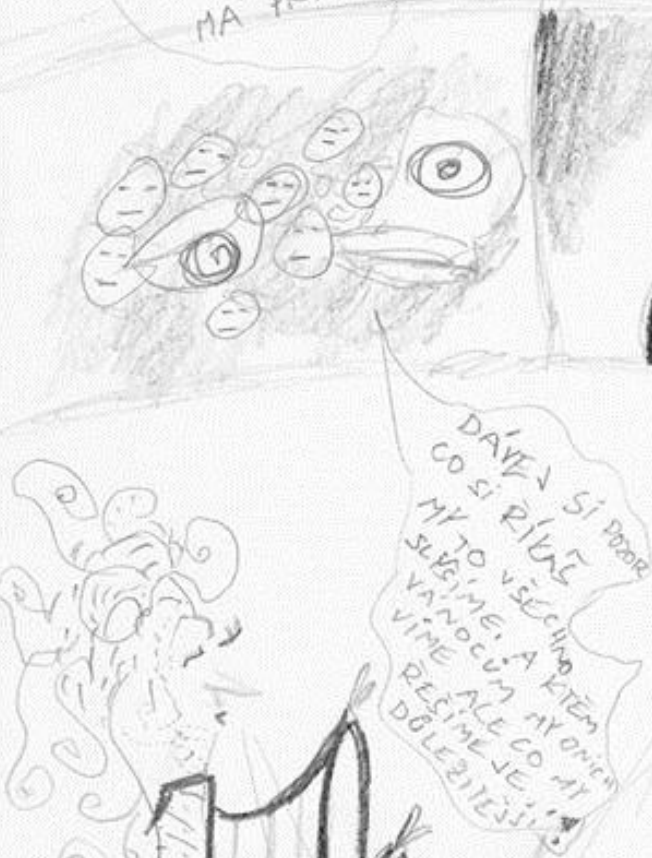
Podívat se tam není špatný nápad a navíc můžete jít poblíž na Kralický Sněžník.

Adéla Šebková 8. C

SPiRiT

2. DÍL SCIFI KOMIKS

NEHÁDESTE SE
KVŮLI TAKOVÝM
POŠETÍLOSTĚM I LIDSTVO
MÁ VELKÉ PROBLÉMY.
JEDINĚ KDYŽ BÍDEME
DRLET
PŘI JOBĚ TAK NĚC MŮŽEME MĚTODU ZKAVIT